

αἰτ' ὄχι ἄπο τὰ εἰς ἀχύρα χοινία, τὰ ὅποια
 χαρίζεθε εἰς αὐτά. καὶ ὅτι ἄρα νὰ γίνηται
 τὸ αὐτὸ τὴν ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐνιαυτῆς;
 τάχα διαφέρει αὐτὴ ἄπο τῶν λοιπῶν ἡμέρας τῆς
 ἐνιαυτῆς; ἀνθρώποι διέταξαν τὸ νὰ ἀρχώμεθα
 τὴν ἔσχατον ἄπο τῆς πρώτης Ἰαννουαρίου, ὅτε ὁ Σω-
 τὴρ ἡμῶν ἔχει πρῶτον τὸ αἷμά τε ἐν τῇ Θεο-
 τομίᾳ. ἀλλὰ ὅτι τὰς δύο ἐνδέχεται νὰ ἔλα-
 βου ἡ ἡμέρα ἐκείνη καμμίαν δυνάμιν, ἐκτει-
 νομένην ἕως καὶ εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς δούδραν
 μὲ μείκτες λήρας. τὰ λοιπὰ δὲ, μήτε ἰξόρο-
 μὴ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς Θεοτομῆς τῆς Χρι-
 στῆ. ὅτι καὶ ἡ ἡμέρα τῆς γεννήσεώς τε δύο γνω-
 εῖζεται βεβαίως. ὅτι ἡ χριστιανικὴ Χρονολογία
 ἀρχεται ἄπο τῆς πρώτης Ἰαννουαρίου εἶναι πραγ-
 μα καὶ πεδοκῆν, μὴ δυναμῆμον νὰ προξενήσῃ
 καμμίαν μεταβολὴν εἰς τὴν φύσιν. προητέρα
 ὁ ἐνιαυτός, ἤρχετο ἄπο τῆς κα. Μαρτίου, ὅτε
 ὁ ἥλιος ἐμβαίνει εἰς τὸ ζώδιον τῆς κριῆς, καὶ ὅτε
 ἀρχεται τὸ ἔαρ.

Τ Μ Η Μ Α Ι Ε'.

Περὶ τῆς βασιλείας τῆς ζωῆς.

§. 176. Ζῶον λέγεται ὅ,τι σιωίεται ἄπο
 σώμα, καὶ ψυχῆ, ἡ ὅποια αἰθαίνεται, καὶ κινεῖ
 τὸ σῶμα αὐθαιρέτως, ἢ καὶ τὴν θέλησίν της.
 ὡς εἰς τὸ βασίλειον τῆς ζωῆς ἀναφέρονται ὅ-
 λα τὰ σώματα, ὅσα ζῶσιν, αὐξάνουσι, καὶ αἰ-
 θανόνται. τὰ ζῶα διαφέρουσιν ἀπ' ἀλλήλων πο-
 λὺ καὶ τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν. ὁ Δημιουργός
 Fisica popoli. X κα-

κατεσκεύασε τὸ σῶμά των μὲ μέγαν σοφίαν ὅλα τὰ μέρη αὐτῶ ἔχουσιν ἔτι, καθὼς ἀπαιτεῖ ἢ διατήρησίν των, καὶ ὁ σκοπὸς, διὰ τὴν ὁποῖον πάρεσι. τὰ πτενὰ, π. χ. ἔχουσι μεταξὺ τῶ δακτύλων τῶ ποδῶν μεμβράνην, διὰ νὰ προχωρῶσιν εἰς τὸ ἔμποδον δι' αὐτῶ, ὡς μὲ κώπην, καὶ ῥάμφος πλατὺ, διὰ νὰ ἀλιθῶσιν ἐν τῶ ὕδατι καλλίτερον. τὰ πτενὰ τὰ χερσαῖα κατεσκεύασαν μὲ ὄνυχας, διὰ νὰ σκαλίζωσι τὴν γῆν, καὶ μὲ ῥάμφος ὀξύ, διὰ νὰ ἐξάγωσι δι' αὐτῶ, ὡς δι' ἀγκίστρων, ἀπὸ τῆν γῆν, καὶ ἀπὸ τὰ δένδρα, τὰς κόκκας, καὶ σκώληκας· καὶ ὁ ἵππος ἐνδύεται μὲ ὄπλας, ὡς μὲ πέδιλα, διὰ τὰς μακρὰς ὁδοιπορίας. ὁποῖος ἀναδύεται νὰ γνωρίσῃ τὰς σκοπὰς, διὰ τὰς ὁποίας τὰ διάφορα μέρη τῶ ζῶων ἔχουσιν ἔτι, καὶ ὄχι ἀλλέως, ἔτις δέρισκει ἐν αὐτοῖς πᾶσι ἰχνη ἀπείρα σοφίας.

§. 177. Οἱ ἔξιχνευται πῶς φύσεως μοιράζουσι τὸ μέγα πλῆθος τῶ ζῶων εἰς ἕξ διάφορας γενικὰς κλάσεις. αἱ ἀρμοδιώταται τῶτων εἶναι αἱ ἐξῆς. μασοφόρα. πτηνὰ. ἀμφίβια. ἰχθυῖς. ἔντομα. καὶ σκώληκες.

Τὰ μασοφόρα ἔχουσιν αἷμα ἐρυθρὸν, θερμὸν, καὶ πνέμονον. γεννῶσι ζωντανὰ, καὶ τὰ θηλάζουσιν ὅτι χρόνον εἰς τὰς μασέων. τὸ τὸ ἔχον γινώσκοντα φέρει ὄχι μόνον τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν τὸ γένος τῶ ζῶων ὠνομάθη μασοφόρα, ἀλλ' εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν καὶ τὸν πρῶτον χαρακτῆρα, διὰ τὸ ὁποῖου διακρίνονται ἀπὸ ὅλα τὰ λοιπὰ ζῶα. καὶ τοῖς πτενοῖς ὄντιν αἷμα ἐρυθρὸν, θερμὸν. ἐπειδὴ ὅμως δὲν γεννῶσι ζωντανὰ, ἀλλὰ ὡὰ, διὰ τὸ σπυρῶσιν ἰδίαν γενικὴν κλάσιν.

§. 178. Η'

§. 178. Η κατοικία τῶν μασοφόρων εἶναι διαφορὸς. τὰ περισσότερα διατίθενται ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. μερικὰ κατοικῶσιν ἐπὶ τῶν δένδρων, ὡς οἱ σκίεροι. ἄλλα εἰς κοίλα γῆς, ὡς αἱ ἀλώπεκες, καὶ μελίδες (τζιακάλια) καὶ ἄλλα ἀκόμη ἐν ὕδατι, ὡς τὰ κήτη. ὀλίγα εἰς αὐτῶν ἔχουσιν ὄπλας, ὡς οἱ ἵπποι. πολλὰ ἔχουσι τὰς ὀνυχὰς ἐχισμέτους, ὡς οἱ βόες, τὰ πρόβατα, αἱ αἰγες, κτ. τὰ περισσότερα περιπατοῦν μόνον ἐπὶ τῶν ἀκρων τῶν ποδῶν. μερικὰ ὅμως, ὡς ὁ ἀνθρώπος, ὁ πίθηκος, ἡ ἀρκτοσ, ὁ σκίουρος, κτ. ἐπὶ ὅλα τὰ ποδός.

Ὁ πνεύμων χρησιμεύει μάλιστα εἰς πνοὴν τῶν μασοφόρων. πρὸς τέτοις δὲ αὐτῶν διύωνται νὰ ἀναδίδων καὶ φωνάς. ἀλλ' ὑπάρχουσι μερικὰ μεταξὺ τῶν, π. χ. ὁ ἀσπάλαξ, ἄφωνα. οἱ ἀνθρώποι ἐκ τῆς ἐναντίας ἔχουσι ὄχι μόνον φωνὴν, ἀλλὰ καὶ γλῶσσαν. αἱ δύο λέξεις πρέπει νὰ διακρίνονται ἀκεκλιμένως ἀπ' ἀλλήλων. παιδία γεννηθέντα κώφα, καὶ ἀνθρώποι, ὅ,τι ἀνεξήγησαν εἰς ἐρήμους, ἔχουσι μόνον φωνὴν. ἡ γλῶσσα ὅμως δείκνυται εἰς ἐκεῖνον, τῆ ὁποῖα ἡ ψυχὴ ἀπόκτισεν ιδέας ἐναργεῖς τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἡ ἀνθρώπινη γλῶσσα μαρτυρεῖ νὰ ἐκφράζη. ὅθεν καὶ ἡ γλῶσσα τῆ ἀνθρώπου πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς παρέπόμενον εἰς τὸ λογικόν. ὁ ἀνθρώπος εἶναι ἡ κεφαλὴ ὅλων τῶν ζωτικῶν κτισμάτων. ἐξοχώτατον δὲ δῶρον ἔλαβε παρὰ Θεοῦ ὁ ἀνθρώπος τὸ λογικόν, δι' ἃ διακρίνεται ἀπὸ ὅλα τὰ λοιπὰ ζῶα.

§. 179. Ἀπὸ τὰ μασοφόρα ζῶα ὁ ἀνθρώπος ὠφελεῖται πολλὰ, καὶ διαφόρως. ἵπποι, ἡμίονοι, ὄνοι, βοῦς, βέβαλοι, ἐκτελε-

ει τὰς ἐργασίας τε, καὶ αὐτὸς τὰ μεταχειρίζεται
 εἰς τὴν γεωργίαν, καὶ εἰς τὰς πορείας, οἱ κύν-
 νες τὸν ὠφελῶσιν, ὅταν θηροῦν, καὶ τὸν φυλάτ-
 τασιν. γαλαῖ, ἐχῆροι, κτ. χρησιμώσιν εἰς τὸ
 τὰ συλλαμβάνωσι τὰς μῦς, καὶ εἰς εὐξάλειψιν
 ἄλλων ἐπιβλαβῶν ζώων. αἱ βῆς, αἴγες, καὶ τὰ
 πρόβατα δίδου εἰς αὐτὸν γάλα, βέτυρον, καὶ
 τυρόν. τὸ κρέας τῶν βοῶν, χοίρων, εὐλάφων,
 λαγωῶν, κτ. τὸ βρώγει. πολλὰ τέπων ἐσθύνουσι
 τὸν ἀνθρώπον καὶ μὲ τὰ δέρματά των, τρίχας
 των, καὶ εἰόντων. μερικά παρέχουσιν εἰς αὐτὸν
 σῆαρ, καὶ ἔλαιον εἰς καυσίον. τὸ κῆτος, π. καὶ
 ἔχει μεταξύ τῆ ἰχθυῶ κρέατος, καὶ τῆ δέρματος
 πολὺ σῆαρ, ὃ ἐπιχομῶς προκύπτει τὸ ἔλαιον
 εἰς καυσίον, καὶ εὐδον εἰς τὸ βάθος τῆ σώμα-
 τός τε δέσκεται τὸ ὄψαροκόκκαλον. ἄλλα ζῶα
 χαρίζονται εἰς τὸν ἀνθρώπον φάρμακα ἐναντίον
 διαφόρων νόσων.

Μωρία δεισιδαίμορες.

§. 180. Ὅσον ὁ ἀνθρώπος λαφέρει ἄπο τῆ
 ζῶα καὶ τὸ λογικόν, τόσον ἐκπίπτει ἀπὸ τῆς
 δεισιδαιμονίας τε εἰς τὴν κλάσιν τῆ ἀνοήτων
 κτιῶν. καὶ ἐπειδὴ πῶρα τὸν θεωροῦμεν ὡς κε-
 φαλὴν τῆ βασιλείας τῆ ζώων, θέλω τὰ ἀνα-
 φέρω εἰδῶ καὶ μερικάς μωρίας τε, καὶ ὑγιαίνοντος,
 καὶ νοσούντος. καὶ αὐτὸ καὶ ὁ φρόνιμος πρὸ πάντων
 ἀρέπῃ τὰ φροντίζει, ὅταν καταληφθῆ ἄπο νό-
 σον τινὰ, τὰ ζητῆ βοήθειαν ἄπο τὸν ἰατρὸν,
 μὴ ὅλον πῶτε ὁ μωρὸς ἐκ τῆ ἐναντίας ἐσαχολεῖ-
 ται εἰς μέγα δεισιδαίμονα, καὶ τί ἄλλο εἶναι

ἐπιλογώτερον ἄπο τῆ νὰ θείῃ νὰ διώξῃ τὸ ἐρυ-
 τίπελας, λι. χ. κὴ ἄλλας νόσους δι' ἐπωδῶν, κὴ
 θεήσεων τινῶν μουσικῶν, κὴ δι' ἐκφωνήσεως μελι-
 κῶν ἄλογιῶν, καὶ πειλοπῶν τῆς Γραφῆς; ὅ-
 ποιός ἄποδίδει φυσικῶς δυνάμιν εἰς τὰ τοιαῦ-
 τα, ἕτος ἀρνεῖται τὸν ὀρθὸν λόγον, ὡς πειθό-
 μωρος εἰς πράγματα ἄλογα. διότι ἡ ἴασις μιᾶς
 σωματικῆς νόσου, καὶ ἡ ἐκφωνήσις μελικῶν λέ-
 ξεῶν δεῦ ἔχον μίτε τὴν μικρῶτάτην κοινῶνίαν.
 μάλιστα τὸ γίνεται εἰς τὰς ἁφῶρας νόσους τῆς
 παιδίῶν, καὶ αὐτὴ καὶ αὐταὶ συμβαίνουσι καὶ φύ-
 σιν, μ' ὅλον τὸ τὰ ὑπὸ τῶν πάχοντα παι-
 δία νομίζονται μαγισμῶν, κὴ ἀπὸ τῆ νὰ προ-
 σφύξωσιν εἰς τὴν βρογχίτιαν ἐνὸς ἐπιτηδεῖς ἰα-
 τῆ, φέρουσι τὰ παιδία τῶν εἰς ἐπωδῆς, ὡς μα-
 γισμῶν, καὶ νὰ ἰατροδοῶσιν ἄπο αὐτῆς, καὶ
 φαντάζονται, ὅτι μὲ τὰς ἐπωδάς τῶν ἰατροδοῶ-
 σαν, ὅταν ἄπο ἄλλας περιστάσεις ἀναλάβωσιν
 εἰς τὴν ὑγίειάν τῶν.

§. 181. Καὶ καὶ ἁλκείπροντος πύρετος, καὶ τῆς
 ὀδονταλγίας, κὴ ἄλλων νόσων, κὴ παιδίῶν, καὶ
 ἐνηλίκων μεταχειρίζονται οἱ ἁφῶρες ὡσαύτως
 ἁφῶρα δεισιδαίμονα μέσα. οἱ φρόνιμοι ἀς ἀ-
 πορρίπτων τὴν χρῆσιν τῶν τοιαύτων. διότι αὐτὰ
 καταστάνουσι τὸν ἀνθρώπον παιδαριώδη, κὴ ἀπ-
 ῆδη, καὶ μ' ὅλον τὸ ὑπάρχει πολλοί, οἱ ὅ-
 ποιοι ὡς ἀπὸ τῆς φρονῆσι παιδαριώδως, καὶ
 καὶ ταύτης τῆς μαρᾶς δεισιδαίμονίας ὄχι μόνον
 φαίνονται ἄλογοι, ἀλλὰ γίνονται κὴ ἐνοχοὶ τῆς
 καταχρήσεως τῆς ὀνόματος τῆς Θεῆς, τὴν ὁποῖαν
 αὐτοὶ ἐφοβέισαν ὅτι μέλλει νὰ τὴν τιμωρήσῃ
 αὐστηρότατα. διότι πῶς ἄλλως ὑποκίπτει πε-
 ρισσότερον εἰς κατάχρησιν τὸ θείον ὄνομα; ἢ ἀ-
 ναφερδύμων μεταξύ τῶν μαρᾶν ἀφῶρων, κὴ λη-
 ρῶν,

ρων, καὶ καταφρονέμενοι εἰς ὑψώσιν τῆς ὑπολή-
ψεως τῶν δεισιδαιμόνων τελετῶν.

Πολλοὶ δοξάζουσιν ἔτι ἐσφαλμένως, ὅτι, αὐ-
τὰ τῆς μαγείας ληφθεῖ τὸ χῶμα, ὅπως ἴσονται
τὰ ἰχνη τῶν ποδῶν των, καὶ κρεμασθῆ ἔπι κα-
πνῶ, πρέπει νὰ ξηρανθῶσι, καὶ νὰ ἀποθαύωσιν
ὀγλίγωρα. ἄλλοι μωρῶς νομίζουσιν, ὅτι, αὐ-
τοὺς γραφῶσι μερικά σημεῖα, καὶ αὐτὰ ἐπιχειρῶσι με-
ρικά ἀλοιφαὶ ἔπι τῆς θύρας τῆ οἴκου, καὶ αὐ-
τὰ ἀραχωθῶσι φύσαλοι (οἱ μεγάλοι χερσαῖοι
καὶ φαρμακεροὶ βλάσταχοι), καὶ σαῦροι (γασερή-
τται) ὑποκάτω εἰς τὸ κατώφλιον τῆς θύρας, οἱ
αὐθροποι, καὶ τὰ κτῶν περιπίπτει μετὰ τὴν
τοιαύτην μαγείαν εἰς μερικάς νόσους, ἀπὸ τῆς
ὁποίας πρέπει ἀναγκαίως νὰ ἀποθαύωσιν. δεῖ
ἀρνεῖσθαι, ὅτι, αὐτὸς εἷας κακότροπος δώσῃ εἰς ἑ-
να αὐθροπον, ἢ εἰς κτῶνος κόνιν τινὰ φαρμα-
κερῶν, ἢ τοιαῦτον πόμα, προξενεῖ βλάβην, ἀλ-
λὰ καὶ θάνατον. ὅμως ὅλαι αἱ θαυμάσιαι ιδιό-
τητες, ὅπως πλασῶς ἀναφέρονται εἰς τὴν λή-
ψιν, καὶ σκάψιν τῶν ἰχνῶν τῶν ποδῶν, εἰς τὰ
γεγραμμένα σημεῖα, εἰς τὰς ἐπιχειρῶσας ἀλοι-
φάς, καὶ εἰς τὰ ἀραχωθέντα ζῶα, εἶναι ψι-
λαὶ, καὶ κεναὶ φαντασίαι. δύναται ὀλίγη λη-
φθεῖσα γῆ, ἐφ' ἧς ἐπάτησε μετὰ τὸν πόδα ὁ αὐ-
θροπος, νὰ ἔχη τὴν δυνάμιν τὴν νὰ ἐνεργήσῃ
μαρασμὸν εἰς τὸ σῶμα τῆς; πῶς δύναται ση-
μεῖον γραφῶν ἐν τῷ οἴκῳ, ἢ ὀλίγη ἀλοιφή ἐ-
πιχειρῶσα ἔπι τὴν θύραν τῆ οἴκου, νὰ φέρῃ
θάνατον εἰς τὸν αὐθροπον, ἢ εἰς τὸ κτῶνος;
πῶς δύναται νὰ νοσήσῃ ὁ αὐθροπος, ὅταν δε-
βαίνῃ δεῖ τὴν κατωφλίαν τῆς θύρας, ὑπὸ τὸ ὁ-
ποῖον κεῖται θαμνός εἷας φύσαλος, ἢ σαῦ-
ρος; μεταξύ τέτων, καὶ τῶν νέσων πάλιν δεῖ ὑ-
πάρ-

πάρχει καμμία κοινωνία. αὐτὰ δὲ τῶν ἐνεργούντων τοιαῦτα ἕπερ ἄνθρωπον πράγματα, ἔπρεπε νὰ γίνωνται δὲ τῆς συνεργείας τῶν κακῶν πνευμάτων. ἀλλ' ἐπειδὴ ταῦτα ἀδυνατῶσι νὰ ἐκτελέσωσι τοιαῦτα, ἢ ἐν τῇ φαντασίᾳ ὑφισταμένη, καὶ δὲ τῶν ρηθούτων μεσῶν ἀδαιμονίᾳ μαγεία, εἶναι ἀνταναίρετος. ἀλλὰ μερικοὶ ἐπίστανται λέγοντες, ὅτι πάρεισι ἀδαιδείγματα, τὰ ὅποια δείχνουσι, ὅτι τὰ ρηθούτα ἐνήργησαν θανάτους, καὶ νόσους. εἰς τὸτο ἀπαντῶμεν, ὅτι καὶ ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι μὴ τὴν τοιαύτην μαγείαν συνέβη ἢ δεινὰ νόσος, ἢ θάνατος, μ' ὅλον τὸτο ἢ αἰτία δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποθέμεται εἰς αὐτὴν. διότι ἐνδέχεται δύο πράγματα νὰ συμβαίνωσιν ἐφεξῆς ἀλλήλων (τὸ εἶ μὴ τὸ ἄλλο); καὶ τὸ πρῶτον νὰ μὴ ἦναι τῷ β' αἰτίον. ὅτι ἢμπορεῖ νὰ προξενηθῇ νόσος δὲ τῆς λήψεως τῆς ἰχθῶν τῆς ποδῶν εἰς τινὰ, καθ' ἑαυτὸ ἀδυνατεῖ. ὅθεν καὶ εἷς φρόνιμος δὲν ἔπρεπε νὰ δίδῃ πίσιν εἰς τὰ τοιαῦτα. ἀλλ' αὐτοὶ ἀπαντῶσιν οἱ ἐναντίοι, ὡς ἀδύνατον δὲν τὸ νομίζομεν. διότι τὸ βλέπομεν πῶς συμβαίνει. πλὴν, αὐτὸ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς φυσικῆς, ἔπρεπε νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν συνεργίαν εἰς ταῦτα τῷ δαιμόνι, μ' ὅλον τὸτο δύναται νὰ γῆ δὲ τῆς συμπαθείας. ἀλλὰ συμπάθεια, καὶ ἀντιπάθεια καθ' ἡμᾶς εἶναι κενὰ ὀνόματα, καὶ ἀσήμαντα. οἱ αἰχμῶμοι νὰ νομίζωσιν ὅμοια μὲ τὰ μωρὰ γεαῖδια μερικὰς νόσους ὅτι προέρχονται ἀπὸ μαγείαν, καὶ ἀποτελεῖνται ἀπὸ τὸν δαιμόνον, καταφύγουσιν εἰς τὰ κενὰ ὀνόματα τῆς συμπαθείας, καὶ ἀντιπαθείας, καὶ ἀπεδάξουσι νὰ παρασήσωσι τὸ δύνατον τῷ πράγματι δὲ μέσα λεπτήν ἀπορροίαν, καὶ ὅποια, δαιμονίαν εἰς τὸ ἀνθρώπινον σώ-

μα, ἐγείρουσιν εἰς αὐτὰ νόσους, ἀλλ' αὐταὶ λεπταὶ λεπτοὶ δόξουσι εἶναι εἰς τὸ σῶμα εἰς αὐτὸν ἄνθρωπον, ὅταν ὡσεὶ μακρὰ δὴ αὐτὸν δειπῶν, ὅτι δέσκονται εἰς τὰ σκαμνία, καὶ εἰλημνία ἔχουσι λεπταὶ δόξουσι εἶναι εἰς τὸ σῶμα εἰς αὐτὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' αὐτὸς δὲ ἔχει πλέον καμμία κοινία πρὸς ταῦτα τὰ μέρη, τὰ χειρῶντα πάντα πᾶσι δὴ αὐτὸν. καὶ πῶς ὑποτρέφουσιν εἰς τὸ ἄνθρωπον σῶμα αἱ λεπταὶ δόξουσι; εἰς κρημαθῆ μ' ὅλας τὰς δεσιδαίμονας τελετας ἐπὶ καπνῆ, ἢ αἰς ριφθῆ εἰς τὸ πῦρ ἢ λιφθεῖσα γῆ, ὅπως ἐπάτησαν τὰ ἔχουσι, μ' ὅλον τὸ δὲ ταύτης τῆς μεταβολῆς δὲ ἔρχεται κανὴν μέρος εἰς τὸ ἄνθρωπον σῶμα. μὲν σιωτομία, ἢ σαάψις, καὶ ἢ λιψις τῶ ἔχουσι, καὶ ἢ εἰς τὸ συμβαίνουσα μεταβολή, δὲ ἔχει παντελῶς ἐπὶ αὐτὸν εἰς τὸ ἄνθρωπον σῶμα, μήτε προξερῆ νόσον τινὰ εἰς αὐτό. κανὴν δεσιδαίμων δὲ εἶναι ἰκανὸς γὰρ δείξῃ εἰ μόνον φθάνειμα, δὲ τὸ ὅποιον συμπεραίνεται μία ποιαίτη ἐπὶ αὐτὸν ἄνθρωπον σῶμα. ὅμως ἀγνοεῖς, ἀποκρίνοντα οἱ ἐναντίοι, ὅτι, αὐ καυθῶσι τὰ φθάνειμα εἰς αὐτὸν ἄνθρωπον, ἢ αὐ ριφθῶσι ἐπ' αὐτὰ ἄνθρωποις πεπυρακτωμένοι, καίεται ὁ γλυτὸς τοῦ ποιάτου; τὸ δὲ δὴ δύναται γὰρ συμβῆ ἀλλείως, φθάνει δὲ τῆς συμπαθείας, ἢ δὲ τῆς λιπτῆ δόξουσι. καὶ καὶ τὸν τὸν ἔχουσι καὶ ἢ λιψις τῶ ἔχουσι προξερῆ νόσον εἰς τὸν ἄνθρωπον. παυσάδωσαν τῶ ποιάτων ἀλόγων ἐνστάσεων! διότι τὸ, ὅπως λαμβάνουσιν εἰς μαρτυρίαν, φθάνει παντάπασι, καὶ ἐναντιῶται εἰς τὴν πείραν. πόσον πλήθος φθάνειματων καίεται εἰς τὰς μεγάλας πυρκαϊὰς, καὶ μ' ὅλον τὸ δὲ συμ-

συμβαίνει ἐντεῦθεν κἀνθάδε ἄποτέλεσμα εἰς τὰ σώματα τῆς ἀνθρώπων, καὶ ζώων; ἀνὲς ἀνθρώπος δὲν αἰδανήται παντελῶς, ὅταν καίωνται εἰς τὸ πῦρ τὰ ἀπ' αὐτῆς χωριζόμενα μέρη, ἕρα μὴτε αἱ λεπταὶ ἀπόρροαί τε, ὅπως δέεισονται εἰς τὰ ἴχνητα, ἐνεργῶσιν εἰς τὸ σῶμά τε, ἀνὲς καὶ ἡ λιφθεῖσα γῆ, εἰς τὴν ὁποίαν λέγουσιν ὅτι ὑπάρχουσιν καὶ ἀπόρροιαὶ καὶ τῶν φαντασίαντων, κρεμαδῆ ἐπὶ τῆς καπνῆς, ἢ ριφθῆ εἰς τὸ πῦρ.

Ὁ ἦχος, καὶ βόμβος τῆς ὠτίων νομίζεται ἀπὸ τὸν δεισιδαίμονα ὡς ἄποτέλεσμα προξενήμιον, ὅταν ὁμιλῶσιν ἀπέντες περὶ αὐτῆς, καὶ ἐπειδὴ ἔτι ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις καιροῖς τὸ δεξιὸν μέρος ἐθεωρεῖτο ὡς ἀτυχές, τὸ δὲ ἀριστερὸν ὡς δυσυχές, προσηρμόθη τῆτο καὶ εἰς τὸν βόμβον τῆς ὠτίων. ὅταν λοιπὸν ὁμιλῶσι κἀνεὶα καλὸν οἱ ἀπόντες ᾤεσθαι, λέγουσιν ὅτι βομβεῖ τὸ δεξιὸν ὠτίον. ὅταν δὲ κακὸν, τὸ ἀριστερὸν. ἀλλὰ καὶ ταῦτα ὅλα εἰσὶ λῆροι δεισιδαιμόνων γραϊδίων. διότι ὁ βόμβος τῆς ὠτίων δὲν προξενεῖται ἀπὸ ἑξωπεικῆς, ἀλλὰ ἀπὸ ἐσωπεικῆς αἰτίας εἰς τὰς ἀκουσικὰς πόρας τῆς ὠτίων, καὶ μάλιστα ἀπὸ πληθώρας, ἢ καλλίτερον, ἀπὸ συλλογῆς τῆς αἵματος ᾧδρα τὸ σῶμα εἰς αὐτοῖς.

§. 182. Εἴησθε, ὅταν κοιμᾶται ὁ ἀνθρώπος τῶν νύκτα, τῶ φαίνεται ὅτι πίπτει τι ἐπ' αὐτὸν, καὶ τὸν πιέζει τίσον, ὥστε μὴτε νὰ ἀναπνέσῃ, μὴτε νὰ κινήσῃ διώαται, ἀλλὰ μόνον νὰ κλαυθμηρῆσῃ. τῆτο τὸ πάθος ὀνομάζεται ἕφιαλτης. οἱ δεισιδαίμονες ἔφεσσι ᾧδρα τῆτου θεοφόρας δόξας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ὅλα ἐπίσης ἔχονται ἀποπίας. πότε λέγουσιν ὅτι εἶναι πνεύμα,

μα, τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται ἄπὸ ἄλλον ἀνθρώπου, καὶ θλίβει εἰς ἄλλον καὶ θυμηδίαν του, τότε λέγαν ὅτι αἱ μάγιαται πέμπουσιν εἰς τὸ σῶμα τῶ ἀνθρώπου εἰς πνεῦμα, ἢ αὐτὸν τὸν δαίβολον. τότε λέγαν ὅτι αὐταὶ αἱ μάγιαται τελεῖσι τὸ τὸ ἔργον, καὶ ὅσον δὴθεις εἶναι αὐταὶ αἱ δόξαι, τὸσον μωρὰ εἶναι καὶ τὰ μέσα, ὅ,πῃ προβάλλουσι καὶ τὰ ἐφιάλτα. διότι λέγαν, ὅποιος θέλει νὰ ἀσφαλιθῇ, ἄπὸ τὸν ἐφιάλτω, ἔτος πρέπει νὰ ἀναποδογυρέσῃ τὰ σαυδάλιάτα, ὅταν κατακλίνηται, ἢ νὰ βάλῃ ὅπῃ τὸ πυρὸς χύθῃ, καὶ νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ βράζῃ. αὐ μίαν γυνὴ ἑστέρας παραμερίζῃ ἄπὸ τὸν τόπον τὴν σκάμνον, ἐφ' ἧς ἐκάθισε, λέγαν ὅτι ὁ ἐφιάλτης δὲν τὴν ἐνοχλεῖ. ἀλλ' εἰς κόρακας οἱ τοιοῦτοι λῆροι! ὁ ἐφιάλτης δὲν ἐξέρχεται μήτε ἄπὸ πνεῦμα, μήτε ἄπὸ δαίβολον, μήτε ἄπὸ μάγιασαν, ἀλλ' ἡ φυσικὴ τῆ αἰτία κεῖται εἰς αὐτὸ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, δηλονότι αὐτὸς εἶναι ἀσπασμός τῆ ποδῶν, καὶ τῶ σῆθους, προξενόμενος ἄπὸ τὸ αἷμα, μάλιστα καὶ ἄπὸ τὸν στόμαχον τὸν ἀδυσή, ἢ τὸν ὑπὲρ τὸ δέον πλήρη βρωμάτων. διότι τότε ἐξοιδεῖται (φασκάνει), καὶ καὶ τὴν θλίβει τὸ δάφραγμα, ὃ ὅτι μεμβράνα ἐσωτερικὴ, διακρίνασα τὸ κοῖλον τῶ σῆθους ἀπὸ τὸ κοῖλον τῶ ὑπογαστρίας. ὅταν διασέλλωμεν (πλατυώμεν) τὸ σῆθος, εἰσπνέομεν. ἐπειδὴ ὁ ἀὴρ τότε εἰσέρχεται εἰς τὰς πνεύμονας. ὅταν δὲ τὸ συσέλλωμεν, ἐκπιέομεν, ἢ ἐξάγομεν τὸν αἶρα. αὐ λοιπὸν τὸ δάφραγμα θλίβεται ἀπὸ τὸν ἐξωδικότα (φασκωμύον) στόμαχον, ἢ τοιαύτη θλίψις προξενεῖ δύσπνοϊαν, καὶ ἐνοχλείαν εἰς τὸ σῆθος. ὡσεὶ ὁ ἀνθρώπος νομίζει, ὅτι θλίβεται ἀπὸ βαρὺ βάρος, κείμενον ὅπῃ τῶ

5η

σήθος τῶ ἀναφέρω εὖ παράδειγμα ἕξ ἰδίας
 πείρας· εἰς τὴν νεότητά μου ἐβασανίζομην πε-
 ριοδικῶς ἐπίστε ἀπὸ τῆτο τὸ κακόν· μάλιστα
 μίαν νύκτα μοι ἔγειρον ὁ ἐφιάλτης πολλὰ φο-
 βερὸς· ὅταν αὐτὴν τὴν νύκτα μοι ἐφαίη πάλ-
 λιν, ὅτι ἐπιπτε βάρος βαρὺ ἐπὶ τὸ σῆθος μου,
 εἰς τὴν στροχωρίαν μου ἐξέτεινα ταχέως τὴν
 δεξιερὰν χεῖρά μου εἰς τὸν τόπον, ὅπως ἐκεῖτο
 τὸ βάρος· ἀλλ' ὦ θεέ! πόσον ἐφείξα, ὅταν ἐ-
 λαβόμεν με τὴν χεῖρα κάτιτι ἀγνωστον, τὸ
 ὁποῖον μοι ἐπροξείει τὴν πόσιν μεγάλην θλί-
 ψιν εἰς τὸ σῆθος· ταχύτατα ἐπήδησα ἀπὸ τὴν
 κλίνην, ἐπεπάτην ὡς ἔξω φρεσῶν εἰς τὸ δω-
 μάτιον, ἐτίναζον πρὸς τῆτοις συχνὰ τὸν ὑπο-
 χίτωνά, ἵνα ἐλεύθερωθῶ ἀπὸ τὸ ζῶον, τὸ
 ὁποῖον ἐκρέματο ἕσπονον τινὰ ἀπὸ τὸ σῆθος μου·
 ἀλλ' αὐτὸ ἔμυρε πάντοτε κολλημένον εἰς αὐτὸ σέ-
 ρεως· ἀπὸ τὸν συνεχῆ πεπάτην μου, ἀνασε-
 ναγμὸς, ἢ κλαυθμηρισμὸς, ἐξηγέρθη ἡ μή-
 τηρ μου, καὶ ἦλθε δρομαία εἰς τὸ δωμάτιόν μου,
 ἢ λαβῆσά με εἰς τὰς ἀγκάλας της ἐσπῆδαξε ἵνα
 παιδὸς νὰ με ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν μου·
 ὀλίγω ὑσέρον τὸ μικρὸν ζῶον, ὅπως ἔλαβον με
 τὴν χεῖρά μου, ἔγειρον ἀφαντον αἴφνης ἀπὸ τὸ
 σῆθος μου.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν τότε μου ἡλικίαν ἐγνώριζον
 μερικὰς ἀληθείας ἐκ τῆς φυσικῆς, ἵνα τῆτο δεῦ
 ἤθελον νὰ ἐκλάβω τὸν ἐφιάλτην καὶ τὴν εὐ-
 νοίαν, καὶ τὴν ὁποῖαν τὸν φαντάζονται οἱ δει-
 σιδαίμονες· μὲ ὅλον τῆτο δεῦ ἠδυνάμην νὰ κα-
 ταλάβω, τί ἄρα ἦτον ἐκεῖνο, ὅπως ἐκεῖτο ἐπὶ
 τὸ σῆθος μου, καὶ ὅπως με τὴν χεῖρά μου ἤγγι-
 σα; ὅταν ἀπεφάσισα, αὐτὸ συμβῆ τῆτο ἀκόμη
 ἀπαξ, νὰ μὴ σύρω τὴν χεῖρα εἰς τὰ ὀπίσω,
 ἀλ-

ἀλλὰ μᾶλλον νὰ κρατήσω σερειῶς τὸ ἀγνώστου
 πράγμα. καὶ δὲν ἐπέρασε πάλυς καιρὸς, καὶ ἰδὲ
 πάλιν μίαν νύκτα ἐπέσον ἐν πράγμα βαρὺ ἐ-
 πί τὸ σῆθος μου. τὴν ἰδίαν στιγμήν ἐπλωσα
 τὴν χεῖρά μου εἰς αὐτὸ, καὶ ἔφαυσα πάλιν ἐν
 πράγμα ἀγνώστον. καὶ ἐν ᾧ ἔμελλον νὰ πηδήσω
 ὑπὸ τὴν κλίνην, ἐλύθη τὸ αἶνγμα εὐάπαξ,
 διότι ἐκεῖνο, ὅ,τι ἐγὼ ἐνόμισα ζῶοντι, δὲν
 ἦτον ἄλλο τι, ἀλλ' ὁ δεξιὸς βραχίον μου. ὡς
 εἶπεν, ἔτος ἔκειτο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου. διὰ ταύ-
 τος τῆς θέσεως ἡ ροὴ τῶ ἀίματος εἰς τὴν καρ-
 δίαν ἔγεινε αἰσιοτέρα, καὶ ὁ ἴδιος βραχίον ἐ-
 γινεν ἀναίδητος. καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς κινήθεις κα-
 τά τι ἐπέσον ἐπὶ τὸ σῆθος, ἐπροξενήθη διὰ τῆ-
 τα ὄχι μόνον μεγάλη, καὶ μὲ πολλὴν στυχοχω-
 εῖαν στυχημένη θλίψις, ἀλλ' ἔφρεπε καὶ τὰ μοῖ-
 φαίνηται ὅτι ἔφαυον ζῶον σώματος, τὸ ὅποιον
 ἐπέσον ἐπὶ τὸ σῶμα μου, παρόμοια μὲ βαρὺ
 φορτίον. ἐπειδὴ ὁ δεξιὸς βραχίον μου ἔχασε τὴν
 αἰδήσιν. λοιπὸν καὶ φυσικώτατον λόγον, ἡ θλί-
 ψις ἐπὶ τῶ σῆθος διήρκεσε πόσον, ἕως ἄρχισε
 πάλιν τὸ αἶμα νὰ κυκλοφορῇ ἀνηκόντως.

§. 183. Εἰς τὰς ἕως ἐδῶ ἀναφερθεῖσας μω-
 εῖας ἀερίπτεται ὁ δεισιδαίμων, ὅταν νοσῇ.
 ἀλλὰ καὶ ὑγιαίνων, εἰς ἀποφυγὴν τῆς νόσων, ἔ-
 χει πολλὰς ἀλλοκότας φαντασίας. ἐνταῦθα με-
 ταξὺ τῆς ἄλλων ἀνήκων αἱ δεισιδαίμονες χί-
 μαιραι, ὅτι τὸ ἐν τῇ φλεβοτομίᾳ ἐκχέομενον
 ἐκ τῆς φλεβὸς αἶμα πρέπει νὰ ἐκχυθῇ εἰς
 ρεῦμα ὕδατος. διότι ἀλλέως σαπρὸν προξενεῖ νό-
 σον ὀξείαν. ὅτι αἱ ἀποκοπεῖσαι τείχες πρέπει
 νὰ καῶσιν εἰς τὸ πῦρ. διότι ἀλλέως πάχει ἀ-
 πό κεφαλαλγίαν ὁ ἀποκαρεῖς, αὐτὰς μεταχει-
 ριθῶσι τὰ πτῦα εἰς κατασκόβην τῆς φλεβῶν-
 τῶν.

των· ὅτι οἱ φλοιοὶ τῶν βρωθούτων ὠν παρέπει
πιεζόμενοι νὰ συσφίβωνται, διότι ἀλλέως κα-
καλαμβαίνεται ὁ ἀνθρώπος ὑπὸ πυρετόν, ἀν-
τίη ἐκ τῶν εἰς, ὅ, πρὸ πάχει ὑπὸ πυρετόν,
ὅτι ὁ ἱλιγγός, καὶ τὸ βάρος τῆς κεφαλῆς, καὶ ἡ
κατάλυσις τῶν μελῶν προξενῶνται, ὅταν διαβῆ
τινάς δια τῶν, ὅ, πρὸ εἰσέρας πρότερον ὠτακί-
σησέ τις τὸν πλησίον τε. ἀλλὰ πάλιν ἐδεμία
κοινωνία τῶν ὄλων τῶν πραγμάτων πρὸς τὰς
ρῶσας, δια τῶν ὑποδίδει ὁ ἀνθρώπος εἰς αὐ-
τὰ ἰδιότητας, τῶν ὁποίων αὐτὰ σεραῦνται, μήτε
δύναται νὰ τὰς ἔχῃ, καὶ δείκνυται ὡς δεισι-
δαίμων μαρός.

Μάλιστα πρὸς αἰεταίεται εἰς τὰς ἄλλας ὡς ἀν-
ρόητος, ἀν δέλη νὰ ἀνιχνύσῃ δια δεισιδαίμο-
νων μέσων τὰ μέλλοντα συμβῆσεσθαι αὐτῶν. ὁ
θεὸς δια σοφῆς αἰτίας ἐκρυψεν ὑπὸ τὸν ἀνθρώ-
πον τὰς μελλέσας δῦτυχίας τε, καὶ δυστυχίας τε,
καθὼς καὶ τὴν ὥραν τῆς θανάτου. δῦτυχία τε
ἀνθρώπου εἶναι τὸ νὰ μὴ τολμᾷ νὰ ὑποκαλύψῃ
τὸ κάλυμμα, ὅ, πρὸ σκεπάζει τὸ μέλλον. μ' ὅ-
λον τῶτο ὁ δεισιδαίμων ἐπενόησε πολλὰ μέσα
ἀτοπα δια νὰ μάθῃ, ὅ, τι μέλλει νὰ τῶ συμ-
βῆ. καὶ δια νὰ κορέσῃ ταῦτῳ τὴν ἀνόητον πε-
ειργίαν τε, καταφύγει εἰς τὰς ἀλόγους προρ-
ρήσεις τῶν ἀγυρῶν, καὶ αἰγυπτίων γυναικῶν, καὶ
πληρώνει εἰς αὐτὰς πλεσίως τὰς ψευδεῖς λήρας
των. πότε τῶ προφητεύσῃτι ὑπὸ τῆν χεῖρά τε.
πότε ὑπὸ μίαν φιάλῳ καφέ. πότε ὑπὸ τὰ
σχήματα, τὰ ὁποία προκύπτειν εἰς εὐ ποτήριον
ὑδατος, δια μέσα τε εἰς αὐτὸ χεθούτος λουκῆ
τε ὡς.

Ἀλλ' ὁποίαν συνάφειαν ἔχει ταῦτα μετὰ
μέλλοντα συμβεβηκότα τῶν ἀνθρώπων; πόθεν
ἴξῃ-

ἰξόρην, ὅτι ἔσ' τῆς γραμμῶν τῆς χειρὸς διοε-
 ζεται ἡ δὴ τυχία, ἢ δυστυχία τῆς ἀνθρώπων;
 πῶς δυνάται ἢ ἐκχυσις μιᾶς φιάλης καφεῖ τὰ
 δείξει εἰς τὸν ἀνθρώπον τὴν μέλλουσαν τύχην
 τε; πῶς ἢ μπόρην τὰ χήματα, τὰ γενηθῆναι
 ἐκ τῆς λευκῆ τῆ ὡς ἐν ὕδατι, νὰ προμηνύσων
 εἰς αὐτὸν, ὅσα ἔχει νὰ πάθῃ; δεῦν εἶναι ὅλα
 ταῦτα κενὴ φαντασία; δεῦν ἔχων ὅλα ἔπος, ὡ-
 σε ὁ συνετὸς πρέπει νὰ αἰχμύηται; καὶ προαι-
 θήσεις, καὶ τὰ ὀνειράτα ὡσαύτως ἀνήκων εἰς
 ταῦτῳ τὴν κλάσιν. ὁποῖαν κοινωνίαν ἔχει ἐν
 ἀσυνήθεις συμβεβηκὸς συμβαῖνον νυκτὸς ἐν τῇ
 οἴκῳ, καὶ δυνάμειον νὰ προξενηθῇ πολλαὶ πιθα-
 τῶς ἔσ' γαλῶν, μυῶν, καὶ ἄλλων ζώων; ἢ ὁ-
 ποῖαν κοινωνίαν λέγω ἔχει τὸ ὄνειρον πρὸς τὸν
 θάνατον ἐνὸς μακρυνῶ συγγενῆς, ἢ πρὸς ἄλ-
 λω τινὰ ἡμῖν ἑπικειμένῳ δὴ τυχίαν, ἢ δυστυ-
 χίαν; λοιπὸν δεῦν πράττωσιν ἀφρόνως, ὅσοι πι-
 στεύων εἰς τὰ πιαῦτα; δεῦν εἶναι ἀλογία, ἀ-
 π. χ. εἷας ἀνθρώπος δι' ἐνὸς ὄραθῆντος ὀνει-
 ρατος συωαρπάζηται ἀπὸ τὴν ἀκραν ἐπιθυ-
 μίαν τῆ νὰ παίζη ἐν τῆς δημοσίαις λάχεσι,
 καὶ νὰ χαύη ἔτω τὴν πτωχίαν τε, τὴν ὁποῖαν
 χρειάζεται ἀναγκαίως εἰς τροφὴν τῆς οἰκίας τε;
 ὡσαύτως ἀλόγως φέρωνται οἱ φανταζόμενοι, ὅτι
 ἀπὸ ἰγ. ἀνθρώπων δειπνῶντας ὁμῶς ἐν τῆς φα-
 πέζη ὁ εἷας ἀποθνήσκει δὴ θῦς μὲν τῆτο, καὶ
 ἀρνημένοι ἔσ' μίαν τοιαύτῳ μαρὰν αἰτίαν νὰ
 δειπνῶσιν εἰς μίαν τοιαύτῳ ἑταιρείαν. βέβαια
 ἔτω δείχνηται ὁ ἀνθρώπος ἀδυνέστατος, καὶ γε-
 λοιωδέστατος μεταξὺ πάντων τῆς κτισμάτων. ἀ-
 θεωρῆτις ὅλα τὰ πράγματα ὡς προσηματικά,
 ἢ ψυχῆ τε πάντοτε γέμει φροντίδων, φόβου, καὶ
 ἐναγωνίαν προσδοκίας, καὶ πάντοτε κλίνει εἰς τὸ
 νὰ

ἐκ ὑποβάλλῃ ἑαυτὸν εἰς τὸν δαλικὸν ζυγὸν τῆς
 πλανῆς, καὶ ἀπάτης. ὄψον ὑποσκορακίσατε καὶ
 πῆς προαιδήσεις, καὶ τὰ ὄνειρατα, καὶ ὅλα τὰ
 σημαντικὰ σημεῖα! ἀφήσατε ταύτας τὰς δεισι-
 δαίμονας μωρίας! πισθίετε εἰς τὴν θείαν πρό-
 ροιαν, ἢ ὅποια κατόρθώσει τὰ δαβήματά σας.
 ὁ Θεὸς διέταξεν ὅλα τὰ συμβεβηκότα σας, καὶ
 χωρὶς τοῦ θέλημά τε μήτε θεῖξ δὲν ἠμπορεῖ νὰ
 πέσῃ ὑπὸ τὴν κεφαλῷ σας. λοιπὸν μὴ απε-
 δάξετε νὰ μάθῃτε ἕξ δεισιδαίμονων πράξεων
 τὴν μέλλουσαν τύχην σας, καὶ τὸν χρόνον τῆ θά-
 νάτης σας. μὴ παράττετε ὑπὸ καυρία ὄνειρον,
 καὶ προαιδήσεις, παρὰδοτε ἑαυτὸς, καὶ τὴν τύ-
 χην σας εἰς τὸν Δεσπότην τῆ κόσμου, καὶ ἐλπί-
 ζετε καλὰ παρ' αὐτοῦ.

Σημείωσις .

Πεὶ δὲ τῆς προαιδήσεως θέλει νὰ ἀναφέρωσιν ὑπὸ τὴν
 ἐξουσίαν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς πολλὰ παραδείγματα, ὅτι
 ὑπάρχουσιν τοιαῦτα (προαιδήσεις) . καὶ αὐτὰ καὶ αἱ πλε-
 οὖσαι περὶ τῶν δεισιδαιμονῶν ψάδωνται, μὴ ὅλεον τὸ ἀναγκα-
 ζόμεθα νὰ μὴ ἀμφιβάλλωμεν εἰς τὸ ἀξιόπιστον μερικῶν ἰ-
 σχυριῶν, καὶ θαυμασιῶν φαινομένων, μὴ δυναμῶν νὰ ἐρ-
 μινυθῶσιν ἐν χργῶς . π. χ. ὁ δὲνα ὄξευγέριται τῷ ὑπὸ
 ἀρωίας, καὶ λέγει πρὸς τὴν γυναῖκά τε . μέλλομεν νὰ χά-
 σωμεν τὰ παιδία μας! εἰς τὸ ὄνειρόν μου τὰ εἶχον εἰς τὰς
 ἀγκάλας μου, καὶ αἴφνης τὰ εἶδον πίπτοντα μακρὰ, ὡσεὶ ἔ-
 γκησαν ἀφ᾽ ἡμῶν ὑπὸ τὰ ὀμμάτιά μου . αὐτὴ ἡ ἐκβασίς συμφω-
 τήσῃ με τῷ τῷ, τότε λέγει, ὁ δὲνα προηδαιδῆ τὸν θάνα-
 τὸν τῆς παιδίω τε, καὶ ἡ προαιδήσις ἔγενεν ἐν ὄνειρατι .
 ἄλλοι ὀνειράονται, ὅτι ἀπέθανον οἱ ὑπὸντες φίλοι των, καὶ
 ἐνίστη συμβαίνει τῷ τῷ . κάποιος προφῆσας ἐν Χάλλῃ Σιμώ-
 νιος λέγει ὅτι εἶδεν ὡσαύτως μίαν ἀξιοσημεῖωτον προαιδή-
 σιν, τῆ θανάτου εἰς εἷς ὄνειρον πέντε ἡμέρας πρὸ τῆ

τέ-